
Krajina pistolníků

Dick Felton zaváhal. Musel vytušit past, protože ty muže znal jako potí-
žisty, i když tam jen tak stáli.

Létací dveře se znovu pohnuly a ven vyšli další dva muži. Postavili se přímo za Feltona.

Matt byl teď na kraji ulice, ale stále ukrytý ve stínu u zdi domu.

Jeden z mužů promluvil. „Jak je, maršále?“ Byl to Peg Gorman. „Přinášíte zákon do Confusion?“

„Přesně tak.“ Feltonův hlas byl klidný. „A už bylo načase.“

„To se mi líbí. Občan, co myslí na blaho ostatních. Takových my si umíme vážit, co, mládenci?“

„Jasně že umíme,“ přitakal jeden z mužů za Feltonem. „Proto jsme přinesli láhev. Napadlo nás, že občan, co myslí na ostatní, musí mít pořádnou žízeň, že jo, mládenci?“

„Všichni se napijeme,“ řekl Gorman. „Napijete se s námi, vidte, maršále.“

„Vy se klidně napijte. Já počkám, až nebudu ve službě.“

„Tím byste nás mohl urazit, maršále. Myslíte si snad, že nejsme dost dobří na to, abyste s námi popil? Jo, nejsme velcí strážci zákona a nemáme bohatá naleziště, ale jsme dobří chlapi a napadlo nás, že byste se s námi mohl napít. Co vám udělá jeden lok?“

Matt Coburn rozuměl Feltonovu váhání. Měl by, nebo neměl? Opravdu byli rozhodnutí dělat problémy, nebo by si je tím malým gestem získal na svou stranu?

„Promiňte.“ Feltonovi se to podařilo vyslovit, jako by to skutečně myslel vážně. „Ale opravdu ne, když jsem ve službě. Přijďte za mnou nahoru zítra a já otevřu láhev. Teď musím jít dál.“

„Počkat.“

Felton pohlédl na Gormana. Parsons sestoupil z chodníku na protější straně ulice. Felton zaslechl, jak za ním Kid Curtis přešlápl z nohy na nohu.

Matt věděl, co si Felton myslí: Co bych měl udělat? Na přemýšlení bylo však už příliš pozdě, už měl být v pohybu.

„Přece byste nám teď neodešel, že ne, maršále?“ Gormanův tón byl posměšný, provokativní. „Málokdy máme příležitost užít si tady dole vaši společnost. Nemůžeme vás jen tak pustit.“

„Myslím, že byste se s námi měl napít,“ řekl Curtis rozhodně. „Připadá mi to fér.“ Položil Feltonovi ruku na rameno a Felton se prudce otočil, aby ji setřásl.

„Jste trochu nedůtklivý, nezdá se vám, maršále? Nejsme pro vás dost dobří?“

„Tohle zašlo už příliš daleko,“ odsekl Felton stroze. „Klidte se odsud!“

Někdo se zasmál. Pak Curtis řekl: „Má pravdu, Pegu,“ a strčil do Peggotyho. „Nechte ho na pokoji. Tohle město potřebuje dobrého maršála.“

„Ty nech na pokoji mě!“ vykřikl Gorman a strčil do Curtise, jenže tak, aby ho odhodil na Feltona, který se zapotácel a svalil se na ty dva muže za sebou. Ti ho odhodili zpátky a ostatní ucouvlí a vytvořili okolo něho kruh.

Odzbrojený a polapený Felton stál v jejich středu a věděl, že se ho chystají zničit.

V tom okamžiku se na ulici objevil Dan Cohan. Pozvedl brokovnici a promluvil hlasitě a jasně. „Tak jo, mládenci, jděte od něho, nebo vás zabiju!“

Ode zdí domů se odrazil výstřel a Cohan padl. Na střeše jednoho domu se objevil Medley.

Z okolních dveří se okamžitě vyhrnuli další muži a shlukli se na ulici. „Pojďte, mládenci!“ křikl Curtis. „Chytili jsme maršála! Uvidíme, jak mu bude slušet dehet a peří!“

Matt Coburn zůstal ve stínu, ale náhle zazněl jeho hlas, ostrý a zřetelný pro všechny. „Pegu Gormane! Tady je Matt Coburn! Zahod' opasek s pis-

tolí a opři se rukama o zeď! Gormane, máš třicet vteřin, aby ses zbavil toho opasku!“

Po nepatrném zaváhání si Gorman odepnul opasek a pustil ho na zem. „Ty taky, Curtisi! Rychle! A vy ostatní zmizte z ulice!“

Neviděli ho. Věděli, kde zhruba je, ale nepředstavoval zřetelný terč, a všichni věděli, že Matt Coburn neváhá zabít.

Shromážděný dav se začal rozcházet. Curtis si neochotně odepnul opasek a nechal ho spadnout na zem.

„Medley! Dolů z té střechy!“ křikl Matt. „Nenuť mě, abych si tam pro tebe došel! A hoď dolů svoji zbraň!“

Jediný Parsons se nepohnul. Upřeně zíral do tmy. „Coburne, mě neokla–“

Z Coburnovy pistole vyšlehl plamen, Parsons se zapotácel dozadu a padl na zem. Chabě se pokusil zvednout, ale svalil se zpátky.

Medley už byl dole na ulici. „Za tohle tě zabiju, Coburne!“ křikl.

„Tak do toho, Mede! Seber svoji zbraň. Máš šanci. Využij jí, zvedni tu zbraň!“

„Ať se propadnu, jestli –!“

„Rychle, Mede! Zvedni ji, nebo tě zastřelím tam, kde stojíš!“

Medley zaváhal a pak se sklonil pro pistoli. Výstřel se neozval. Zvedl zbraň a pomalu se napřímil.

Matt Coburn klidně vyšel na světlo. „Tak dobře, Mede. Jestli mě chceš zabít, tady jsem. Máš příležitost.“

Medley na něho užasle zíral. Pistoli držel zpola zvednutou. Matt Coburn držel v ruce svou. Medley se začal potit. Měl šanci zabít Coburna.

„Do toho, Medley. Řekl sis o to. Střílej, nebo zahod' zbraň. Ale jestli ji zahodíš, odjedeš ještě před rozbřeskem z města, jinak tě zastřelím, jakmile tě spatřím.“

Medley začal zvedat pistoli a díval se na Coburna, který tam stál s napůl pozvednutou zbraní a pobaveným úsměvem na tváři. Náhle Medley odhodil kolt, obrátil se na patě a odešel z ulice.

„Feltone, vezměte si od toho muže svou zbraň,“ řekl Matt, „a běžte prohlédnout Dana.“

Opatrně, aby se nedostal do Coburnovy palebné linie, si Felton došel pro svou pistoli a zamířil k Danovi.

Matt Coburn mávl koltem na ostatní, aby si stoupli k sobě. „Nebudu vydávat žádné rozkazy,“ řekl tiše, „ale od téhle chvíle město řídím já. Jestli

má někdo z vás nějaké pohybnosti, co to znamená, zeptejte se tamhle pana Parsonse.

Jestli chcete pracovat, chlapi, zaregistrujte si naleziště nebo si najděte práci. Jestli ne, zmizte. Pan Felton a rada chtějí čisté město a já to pro ně zařídím. A teď se rozejděte a někam zalezte. Jestli někoho z vás uvidím dneska večer na ulici, měli byste radši vidět vy mě jako první. Neuslyšíte žádné varování, ale rovnou výstřel.“

Pomaloučku se trousili pryč z ulice. Po celou tu dobu se Matt pohyboval tak, aby se nenabídl jako terč skrytému střelci, a když muži odešli, prostě couvl zpátky do stínu, vydal se po kraji ulice a všiml si každého v saloonech, když procházel kolem nich.

O půl hodiny později byl zpátky ve stanici dostavníku na konci ulice. „Tak dobře,“ řekl. „Já tu práci nechtěl, ale Felton je moc dobrý chlap na to, abych jim ho nechal napospas. Jestli chcete, abych nosil odznak, udělám to... do té doby, než bude tohle město čisté.“

„Měl byste si vybrat nějaké zástupce,“ řekl Clyde.

„Ne, zvládnou to sám.“

Vzal si odznak a poslechl si, že Dan Cohan nebyl zraněn vážně. Kulka zasáhla knoflík košile, změnila směr, vyryla mu dlouhý šrám přes hrud a rameno a srazila ho na zem. Na okamžik byl v šoku a nemohl se pohnout.

Matt Coburn se probudil před rozbřeskem s pachutí v ústech. Spustil nohy na podlahu, vstal a přešel místnost, kterou mu nabídl majitel obchodu Gage. Znechuceně pohlédl do zrcadla a pak se oblékl a oholil.

Zatímco se holil, naslouchal zvukům města. Prozradily mu, že je všechno, jak má být. Slyšel, jak se otevírají a zavírají dveře se sítěmi, jak vrže a sténá rumpál. Občas zakokrhá kohout.

Když byl oblečený, rozhlížel se po místnosti, dokud nenašel blok, do kterého si Gage zapisoval objednávky. Když popsal dvě stránky, vstal, našel nějaké připínáky a kladivo a vyšel ven.

Ulice byla prázdná. Visela nad ní šedá obloha časného rána a na okolních svazích místy stále hořely lampy. Za Buckwalterovým saloonem našel nějaké kusy dřeva a hřebíky. Přibíl prkno na kůl a odnesl ho přímo doprostřed ulice před Bon-Ton, kde zarazil špičatý konec kůlu do země. Když pevně stál, přišpendlil na prkno ty dva popsání listy.

V Bon-Tonu už snídal Newton Clyde, a když Matt vstoupil, ukázal na tabuli venku. „Co to je?“

„Povězte Waynovi, že bude muset v následujících dnech vypravit pár dostavníků navíc. Když nebude mít dostavníky, ať použije nákladní povozy – cokoli.“

Clyde na něho zvědavě pohlédl. „Slyšel jsem, že jste včera večer dostal Dicka z maléru. Myslel jsem, že se vy dva nemáte rádi.“

„On nemá rád mě,“ řekl Matt. „Já proti němu nic nemám. Zdá se mi, že je to docela dobrý chlap... až moc dobrý, než abych ho nechal napospas té bandě.“

„Musel jste Parsonse zabít?“

„Kdybych ho nezabil, byl bych musel zabít Medleyho a možná ještě pár dalších. Parsons si o to koledoval už léta.“

Newton Clyde dopil kávu, vstal a šel si ven přečíst ceduli. Už před ní stálo několik lidí.

OZNÁMENÍ

Lupičům, vrahům a falešným hráčům:

V Confusion už nejste vítáni. Ti, kteří najdou své jméno dole, mohou buď okamžitě odjet, nebo se mi postavit se zbraní v ruce, kdykoli budou chtít.

Následoval seznam sedmdesáti jmen. Podpis na vyhlášce byl prostý: MATT.

Newton Clyde tiše hvízdal. Muž za ním řekl svému společníkovi: „Pojď, jdeme balit.“

„Co se děje?“ ušklíbl se druhý. „Máš strach?“

„Člověče, viděl jsi už Matta Coburna čistit město?“

Matt vyšel z Bon-Tonu, rozhlédl se po ulici a pak ji rychle přešel, oči i uši ve střehu. Zastavil se před Nuggetem, kde stála Velká Kate.

„Jak to tady povedete?“ zeptala se Matta.

„Je to vaše město, Kate. Povedu ho čistě,“ odvětil Coburn. „Kdybyste měla nějaké problémy, zavolejte mě.“

„Kdybych měla nějaké problémy,“ opřela si Kate své velké pěsti o boky, „poradila bych si s nimi sama.“

U dalších dveří v ulici se Matt znovu zastavil. Byl to nevěstinec Emmy přezdívané Houpací křeslo. Dříve bývala štíhlá a atraktivní, teď byla vyzáblá a tvrdá.

„Em, doufám, že si rozumíme. Jestli si na tebe bude někdo stěžovat, stěhujete se.“

„Jsou tady muži, kteří by mě neradi viděli odcházet,“ ušklíbla se. „Co byste s tím udělal?“

„Varoval jsem tě, Em. A jejich jména najdete tam venku,“ ukázal na ceduli, „takže vědí, co můžou dělat.“

„Thompson vás zabije, Matte. Velký Thompson si vámi utře boty.“

Usmál se na ni. „Em, jediná věc, kterou víme o životě jistě, je, že z něj nevyvážneme živí. Thompsonovo jméno je na seznamu.“

Nakloněná Annie je slyšela mluvit a přišla ke dveřím. „O co jde, Matte?“

„Mám tohle město na povel, Annie. Ty ses vždycky chovala slušně. Zůstaň, jak dlouho chceš.“

Kráčel dál od domu k domu. Vstoupil do saloonu Bucket of Blood a rozhlédl se kolem. Byl tam Kid Curtis a u baru stál Tobe Burnside, násilník z Barbary Coast. „Podívejte se na seznam,“ řekl jim. „Najdete tam svoje jména.“

Burnside se usmál a položil svá mohutná předloktí na bar. „Já počkám, Coburne. Počkám si, až to s vámi Thompson skoncuje.“

„To udělejte, Tobe. Ale až já skončuju s Thompsonem, vezměte radši nohy na ramena. Když počkáte moc dlouho, budete rád, když si zachráníte holou kůži.“

Matt pokračoval ulicí k místu, kde čekali Wayne, Simmons, Clyde a Zeller. Náhle se za ním ozval něčí hlas. Byl to Nathan Bly.

Matt se pomalu obrátil. Bly stál uprostřed chodníku a zíral na něho. Všichni na ulici se zastavili a pozorovali je.

Bly kývl hlavou směrem k ceduli. „Moje jméno na seznamu není. Proč?“ Upíral své světle modré oči na Matta a čekal.

„Protože jste gentleman, Nate. Umíte to zatraceně dobře s kartami, ale máte svoji čest. Nikdy jste nikoho nepodvedl.“

Nathanův obličej nic neprozrazoval, ale když promluvil, bylo v jeho hlase slyšet překvapení. „Nazval jste mě gentlemanem, Matte.“

„A nejste jím snad? Nate, potkávám vás už šest nebo sedm let a jste pořád stejný. Provozujte si dál svůj podnik, snažte se nikoho nezastřelit, pokud nebudete opravdu muset.“ Rázně se obrátil a kráčel k čekajícím mužům.

Nathan Bly se vrátil do své stanové herny. Hráči už na něho čekali a tázavě na něj pohlédli. „Slyšeli jste to, mládenci,“ řekl stroze, „takže víte, jak

se máte chovat. Každý, kdo zkusí nějaký švindl, se bude zodpovídat mně, rozumíte? Tady to vedeme počestně.“

Dan Cort vstal od karetního stolu. „Já končím,“ pronesl chladně. „Otevřu si vlastní hernu. Tady ve městě.“

„Jak je libo,“ opáčil suše Nathan.

„A co se týče Matta Coburna,“ dodal Cort, „nikdy jsem neviděl hrob žádného jeho nepřítele.“

Nathan Bly se usmál. „Však uvidíš, Corte. Uvidíš!“

Dan Cort si narovnal opasek s pistolí a oblékl si kabát. „Teď se dívejte!“ řekl.

Vyšel na ulici, kde Matt Coburn mluvil s Clydem a Simmonsem. Cort se postavil doprostřed ulice. „Matte! Matte Coburne!“

Coburn se otočil a muži, se kterými hovořil, se rozutekli do úkrytu. Zatímco se obracel, Dan Cort tasil a vypálil. Byl rychlý jako blesk.

První kulka se zaryla do hlíny dva metry před Coburnem a druhá odštípala třísky z chodníku nedaleko Mattovy nohy.

Matt tasil zvolna, skoro ledabyle. A vystřelil.

Dan Cort udělal pomalý krok kupředu, podlomila se mu kolena a upadl.

Ve stanové herně pohlédl Nathan Bly na svého pomocníka. „Mixtere, sežeň si někoho na pomoc a vykopejte Danovi hrob, dobře? A dejte na něj nápis: Tasil proti Mattu Coburnovi.“

Clyde vyšel ze své kanceláře bledý v obličeji. „To bylo těsně!“ řekl.

Coburn pokrčil rameny. „Příliš se soustředil na to, aby co nejrychleji tasil. To je jenom první část. Pak je taky potřeba trefit první ranou.“

„Co teď?“ zeptal se Clyde.

Matt se usmál. „Seženu Velkého Thompsona,“ řekl tiše. Chci, aby si přečetl to oznámení. A dejte mi tu brokovnici, ano? Nestojím o to, aby na mě tasil dřív, než řeknu, co mám na srdci.“

Matt si vzal brokovnici, prošel mezi dvěma domy a obešel další, aby se přiblížil k Thompsonově chatě ze strany, kde nebylo žádné okno. Přistoupil ke dveřím a vši silou kopl do zámku. Chatrné dveře se otevřely a Matt skočil dovnitř s dvouhlavňovou brokovnicí v pravé ruce.

Peggoty Gorman se posadil na posteli a překvapeně mrkal, zatímco Velký Thompson se převálil na jeden loket s užaslým výrazem ve tváři.

„Tak jo, Thompsone! Vstaň a natáhni si kalhoty!“

„Co je tohle?“ Thompsonovy oči našly odznak na Coburnově košili. „Tak k tomu konečně došlo? Čekal jsem to.“

Matt Coburn se náhle pohnul s upilovanou brokovnicí v pravé ruce. Levou rukou chytil chatrné lůžko a jedním trhnutím vyklopil Thompsona na podlahu.

Velký chlap se okamžitě převalil a vyskočil na nohy. Matt o krok ustoupil a namířil brokovnici Thompsonovi na břicho. „To je lepší. Jsem rád, že spíš v ponožkách, Thompson. A teď pojd’.“

„Kam?“

„Jenom kousek ulicí. Ty taky, Peggoty. A jestli se o něco pokusíte, rozsekám vás na kusy.“

Thompson na něho pohlédl. „Dej mi rovnou šanci a rozsekám já tebe.“

„To si myslel Dan Cort taky. Dostal svoji šanci.“

„Cort?“ Cort byl Thompsonův přítel. Byli spolu v Silver Reef.

„Je mrtvý,“ řekl Matt.

„Snažil jsem se ti říct, Thompson, že včera večer zastřelil Parsonse,“ řekl Gorman. „Ale byl jsi moc opilý, takže jsi mě nevnímal.“

Thompson vyšel ze dveří a Gorman ho následoval. Provázen pohledy dvou tuctů lidí je Matt Coburn vedl do středu ulice. Tam se už shromáždilo nejméně padesát mužů, kteří si četli vyhlášku.

„Ustupte, mládenci,“ požádal je Coburn vlídně. „Chci, aby si tihle dva přečetli oznámení. Pak je vypustíme do světa.“

Byl tam Clyde, Simmons, Buckwalter, Zeller a teď i Dick Felton. Tři z nich měli pušky, dva byli ozbrojeni brokovnicemi.

Velký Thompson pohlédl na seznam a pak se ohlédl na Matta Coburna. „Takže zmizet, nebo střílet? Ale já nemám zbraň.“

Matt Coburn si odepnul opasek, vytáhl pistoli zastrčenou za kalhotami a podal obě zbraně Feltonovi. „Postarejte se, aby nás nikdo nerušil, mládenci. Thompson se chvástá, že vyřídí každého chlapa holýma rukama. Možná má pravdu.“

„To se vsadte, že –“

Matt předstíral výpad pravou rukou a levičkou tvrdě zasáhl Thompsona do úst. Byla to nečekaná rána. Thompson potřásl hlavou, přiložil si hřbet ruky ke rtům a našel na něm krev. Vrhel se na Matta, aby ho popadl oběma rukama, a očekával, že ustoupí. Místo toho Matt udělal krok dopředu mezi jeho mohutné paže a uštědřil mu dva krátké, ostré údery do břicha.

Zastihly Thompsona, když postupoval kupředu, a vyrazily z něho hlasité heknutí. Pak Matt pokračoval pravým zvedákem na bradu, po němž Thompsonovi odlétla hlava dozadu.

Thompson byl ale zběhlý v umění boje. Několik ran schytl. Sklonil hlavu a vrhl své mohutné tělo na Coburna. Ten tvrdě vypálil na jeho žaludek, dostal však ránu do čelisti, po které se zapotácel, a další na lícní kost, která jej odhodila na koryto s vodou.

Thompson pokračoval v útoku a tvrdě do Coburna bušil oběma rukama. Když se velký chlap přiblížil, přivítal ho Matt zásahem levičkou do břicha, ale schytl další dvě rány do hlavy. Sklonil se, vyrazil temenem na Thompsonovu bradu a pak mu dupl na nárt.

Velký chlap zavyl bolestí a ustoupil. Chvilku kroužili kolem sebe.

„Zabiju tě, Coburne! Rozsekám tě na kaši.“

Thompson byl silný chlap a věděl, co dokáže. Už dříve zabil muže pěstmi.